

INT. BUNKER - DAG

Astrid (10) slänger sina Sherlock Holmes böcker ner i en ryggsäck.

Inne i bunkern finns en säng gjord av filter, en träslojds-snickrad bokhylla och en stor, utsliten prydnadskudde.

Utanför faller BOMBER.

Hon tittar sig omkring - ser till att hon inte glömt något.

Det oskyldiga en är van vid hos en flicka i hennes ålder är som bortblåst. I detta nu är hon hennes generation Joan of Arc.

Hon plockar upp en gammal radio-kommunikator.

ASTRID

Detta är Astrid Stenborg! Anropar generalen! Jag retirerar till vårt Safe House! Jag repeterar, jag retirerar till--

Radiomikrofonen skramlar

ASTRID (cont'd)

Kom igen!

Den är död.

EXT. BUNKER

Astrid spanar ut från bunkern.

EN GRANAT EXPLODERAR farligt nära henne.

Hon SLÄNGER SIG på marken

Den missar henne precis.

Astrid lyfter blicken, tar sig en snabb titt omkring och--

EXT. KRIGSZON

--slänger sig ut över slagfältet.

SOLDATER FALLER TILL MARKEN. Några av dom är runt ASTRIDS ÅLDER.

Astrid undviker skott när hon närmar sig en--

EXT. ÖVERGIVEN BYGGNAD

--och kastar sig in, medan skott SMATTRAR omkring henne.

INT. ÖVERGIVEN BYGGNAD

Hon springer upp för trapporna. De få lägenheterna som inte är övergivna blir plundrade eller fungerar som gömställen för sniper skyttar.

INT. LÄGENHET

Astrid springer in i en lägenhet och låser dörren. Hon fångar andan samtidigt som hon utmattat glider ner längs dörren.

Lägenheten var förmodligen ett vackert hem för en kärleksfull familj. Men nu verksamar den som ett Safe House.

Men det känns inte så säkert.

KVINNA (O.S)

Detta är GENERAL STENBORG! Vi är utnumrerade! Vi behöver back up!

Astrid reser på sig och rör sig mot kvinnans röst och vad som brukade vara ett--

KÖK

--men är nu centrum för en krigszon.

I ena hörnet sitter kvinnan, GENERAL STENBORG (45), med en radio i handen. Hon är höggravid, kanske åtta månader, men det stoppar henne inte.

I det andra hörnet, vid fönstret, sitter MENIGE VESTBERG, och skjuter mot fienden genom fönstret.

MENIGE VESTBERG

General! Vi kan inte hålla tillbaka dom längre!

GENERAL STENBORG

Du gör det du var tränad för!

Astrid betraktar allt detta. Hon håller i sin ryggsäck som värdefullt baggage, men då--

--FLYGER EN GRANAT IN GENOM FÖNSTRET.

Astrid kastar sig under bordet, inväntar explosionen

GENERAL STENBORG (cont'd)

ASTRID!

Astrid blundar. Hårt.

INT. KÖK

GUNILLA

Astrid!

Astrid öppnar sina ögon. Granaten exploderade inte. Den är inte ens kvar.

Astrid kommer ut från under bordet. Köket är intakt. Ingen krigszon.

General Stenborg, nu hennes mamma GUNILLA, står i samma hörn. Fortfarande gravid, men pratar i ett bluetooth-headset.

Astrid tittar mot andra hörnet, där menige Vestberg, nu hennes plastpappa TIM, står i fönstret och vattnar blommorna.

TIM

Jag tror inte vi kan rädda dom här.

GUNILLA

Vi behöver åka. Kan du vara redo om fem?

Leken är över. Astrid nickar besviket.

INT. TRAPPUPPGÅNG - DAG

Astrid kommer ut utanför dörren och ser sin mamma en halv trappa ner, stå och prata med en kvinna.

Detta är ULRIKA (50). Ordentlig, med en regelbok för allt.

ULRICKA

...och det eviga dunkandet. Jag vet inte vad dom gör där inne! Kriminella handlingar?

(MORE)

ULRICKA (cont'd)
 Nej, så kan man inte hålla på! Eller
 hur!? Gunilla? Det kan man bara inte!

Gunilla nickar bara. Hon har inte tid med detta.

ULRICKA (cont'd)
 Det kanske är okej där dom kommer
 ifrån. Men här. Här vill vi ha lite
 lugn och ro. Har jag inte rätt? Jo,
 visst har jag rätt!

GUNILLA
 Astrid! Kom igen nu!

ULRICKA
 Och vem är det som får ta hand om
 detta? Jag själv, givetvis. Jag får
 ta hand om allt. Jag har inte bara
 det här vet du. Jag har ett
 skärgårdshus att tänka på vet du.

Astrid går ner för trapporna, följer efter sin mamma och
 lämnar Ulricka bakom sig. Men det spelar ingen roll.

ULRICKA (cont'd)
 Vi måste agera! Detta beteende kan
 inte fortsätta! Det finns faktiskt
 förhållningsregler!

INT. GUNILLAS BIL - DAG

Gunilla kör samtidigt som hon pratar i telefon.

GUNILLA
 Jag blir bara några minuter sen...
 Jag vet inte, vad som nu är din
 tolkning av "några minuter"...

ASTRID
 Man får inte prata i telefon när man
 kör.

GUNILLA
 Jag måste släppa av Astrid vid skolan
 först...

Astrid knäpper av sitt säkerhetsbälte.

GUNILLA (cont'd)
 Men skjut fram det då. Jag får
 förklara när jag kommer in-- Astrid,
 ta på dig bältet.

ASTRID
Sluta prata i telefon.

GUNILLA
Nej ni kan inte börja utan mig--
Astrid sluta bete dig som ett barn.

ASTRID
Jag är inget barn.

GUNILLA
Nej jag pratar med Astrid. Gör
såhär...

Astrid sträcker sig mot Gunillas headset. RYCKER av det från hennes öra och KASTAR UT det genom fönstret.

GUNILLA (cont'd)
Va f-- Vad håller du på med?

Hon sätter på sig bältet igen.

GUNILLA (cont'd)
Astrid du kan inte bara... Det där
var viktigt!

ASTRID
Och det är inte jag?

GUNILLA
Gör inte sådär. Du måste respektera
andra människor.

ASTRID
Om vi hamnar i en olycka för att du
pratar i telefon så kommer jag hamna
i koma. Och tyvärr får man inte
telepatiska krafter om man hamnar i
koma. Det händer bara på film. Det är
inte verkligt.

GUNILLA
På tal om verkligt, vill du prata om
imorse?

ASTRID
Säger du åt ett barn att inte leka?

GUNILLA
Jag trodde du sa att du inte var ett
barn? Och självklart får du leka...
(MORE)

GUNILLA (cont'd)
 Jag är bara orolig över att du
 kanske... Ibland... Inte ser
 skillnaden.

De stannar utanför en skola.

GUNILLA (cont'd)
 Tim plockar upp dig sen. Jag måste
 jobba sent.

Gunilla tar ett djupt andetag och klappar ömt sin mage.
 Astrid hoppar ur bilen.

ASTRID
 Jag är bara orolig över att du
 kanske... Ibland... inte ser
 skillnaden mellan jobb och att vara
 en mamma.

GUNILLA
 Det är mer komplicerat än så.

ASTRID
 Så säger du bara för att du inte kan
 förklara det själv.

Hon smäller igen bildörren.

EXT. SKOLGÅRD - DAG

Astrid tittar ut över skolgården.

Det är snö. Det är grått. Det skulle kunna vara januari. Det
 skulle kunna vara april. Det är Stockholm.

Ett gäng KILLAR står vid ingången. Sneglar mot Astrid.

Gängledaren, ELYAS (10), den typen av kille som har sina
 glansdagar i mellanstadiet, pekar mot Astrid och säger något
 till de andra.

Två andra KILLAR, ISAK och ANTONIO (10), skrattar. Mer
 motvilligt än frivilligt.

Astrid försöker ignorera dom men--

EN SNÖBOLL flyger och träffar henne rakt i ansiktet.

ELYAS
 SÅG NI! RAKT PÅ ANSIKTET!

Dom andra skrattar. Snön rinner ner längs Astrids rygg.

ASTRID

Det heter faktiskt rakt *i* ansiktet

Elyas blänger på Astrid och går emot henne.

ELYAS

Va sa du?

ASTRID

Jag sa, det heter rakt *I* ansiktet.
Inte rakt på.

Detta tickar igång Elyas. Ordentligt.

ASTRID (cont'd)

Om du spenderade mer tid på att
lyssna på lektionerna istället för
att imponera på dina sidekicks hade
du kanske vetat det...

Det va droppen.

Elyas springer efter henne.

Astrid springer över skolgården, med Elyas hack i häl, och
Elyas fans som hejar på.

Astrid siktar in sig på den andra ingången till skolan

INT. SKOLA

Astrid sliter upp dörren, med Elyas bara några meter bakom.

Hon kommer till den andra dörren, slänger upp den och--

PANG.

Astrid stannar för att se vad som lät.

Elyas ligger på marken, med blod som kommer från hans mun.
Han stirrar på Astrid. Ilska blandat med skräck.

Astrid hör fotsteg närma sig från korridoren.

Hon tittar mot Elyas en sista gång innan hon springer upp
för trapporna.

SKOLKORRIDOR

Astrid springer förbi klassrum och elever som hänger vid
sina skåp.

MAN (O.S)

ASTRID!

Astrid ser inte vem som ropar. Hon springer runt ett hörn och stannar vid en dörr, i hopp om att den är olåst.

Hon vrider på handtaget - JA!